

Риёзус солиҳийн шарҳи / Риёзус солиҳийн шарҳи / 216-ҳадис

216 - وَعَنْ أَبِي حُمَيْدٍ عَبْدِ الرَّحْمَنِ السَّاعِدِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: اسْتَعْمَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجُلًا مِنَ الْأَزْدِ يُقَالُ لَهُ: ابْنُ اللَّتْبِيَّةِ عَلَى الصَّدَقَةِ، فَلَمَّا قَدِمَ قَالَ: هَذَا لَكُمْ وَهَذَا أُهْدِيَ إِلَيَّ، فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى الْمِنْبَرِ، فَحَمِدَ اللَّهَ وَأَتَى عَلَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: «أَمَا بَعْدُ: فَإِنِّي اسْتَعْمِلُ الرَّجُلَ مِنْكُمْ عَلَى الْعَمَلِ مِمَّا وَلَا يَنِي اللَّهُ، فَيَأْتِي فَيَقُولُ: هَذَا لَكُمْ، وَهَذَا هَدِيَّةٌ أُهْدِيَتْ لِي!! أَفَلَا جَلَسَ فِي بَيْتِ أَبِيهِ وَأُمِّهِ حَتَّى تَأْتِيَهُ هَدِيَّتُهُ إِنْ كَانَ صَادِقًا؟! وَاللَّهِ؛ لَا يَأْخُذُ أَحَدٌ مِنْكُمْ شَيْئًا بَعِيرٍ حَقَّهُ إِلَّا لَقِيَ اللَّهَ يَحْمِلُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَلَا أَعْرِفُ أَحَدًا مِنْكُمْ لَقِيَ اللَّهَ يَحْمِلُ بَعِيرًا لَهُ رُغَاءٌ، أَوْ بَقْرَةً لَهَا حُوَازٌ، أَوْ شَاةً تَبْعُرُ، ثُمَّ رَفَعَ يَدَيْهِ حَتَّى رُبِّيَ بِيَاضُ إِبْطَيْهِ فَقَالَ: «اللَّهُمَّ هَلْ بَلَّغْتُ» ثَلَاثًا. مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. [خ 2597، م 1832/27].

216. Абу Ҳумайд Абдурахмон ибн Саъд ас-Саъидий розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоху алайҳи васаллам Ибн Лутбия деган аздик бир кишини садақага омил қилиб тайинладилар. У қайтиб келгач: «Бу сизларга, бу эса менга ҳадя қилинди», деди. Бас Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам минбарга чиқиб, Аллоҳга ҳамду сано айтиб, сўнгра:

«Аммо баъд! Мен сизлардан бир кишини Аллоҳ мени бошлиқ қилган нарсага тайинласам, у киши келиб, «Бу сизларга, мана буниси менга ҳадя қилинди», деб айтяпти. Агар ростгўй бўлса отасининг уйида ёки онасининг уйида ўтирмабди-да, унга ҳадя қилинадими ёки йўқми, кўрар эди! Аллоҳга қасамки, кимки бундан (садақадан) бирор нарсани ноҳақ олса, қиёмат куни уни кўтариб келади. Яна сизларни пишқириб турган туяни ёки бўкираётган молни ёки маъраётган қўйни кўтариб, Аллоҳга йўлиқаётганида кўрмайин, деб кейин қўлларини кўтариб - ҳатто қўлтиқлари остидаги оқликни кўрдик - «Аллоҳим, етказдимми? Аллоҳим, етказдимми?» деб айтдилар.»

Муттафақун алайҳ.

Шарҳ: Пайғамбар соллаллоҳу алайҳи васаллам бир кишини закотларини йиғиш вазифасига тайинладилар. Ҳисобчи келганда, у киши: “Мана бу сизларга, буниси менга ҳадя қилинди”, - деди. Шунда Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам: **“Агар рост гапираётган бўлсанг, отангнинг ёки онагнинг уйида ўтирганигда ҳам бу ҳадя сенга келармиди?”** - дедилар.

Пайғамбар соллаллоҳу алайҳи васаллам идоралар, ҳукумат бирлашмаларини пора ва молиявий фасодлардан покладилар. Пайғамбар соллаллоҳу алайҳи ва саллам: **“Аллоҳ пора берувчини ҳам, пора олувчини ҳам лаънатлади”**, - деганлар.

У зот: **“Кимни бир ишга тайинлаб, маош бериб турсак ва у киши маошдан ортиқчасини олса, у ўғрилиқдир”**, - деб марҳамат қилдилар.

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI